

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně-Řečkovících

4 / 2026

Milí farníci a čtenáři,

v předprázdninovém Rožni jsem uveřejnil články o misijní modlitbě a správcovském týmu. Čekali jsme, jaké budou reakce a... vlastně žádné. Jasně, bylo před prázdninami a mnozí už se viděli někde na dovolené nebo házeli běžné starosti, včetně těch farních, za hlavu. Přesto mě absence vlastně jakékoliv reflexe zarazila a vedla k zamyšlení.

Nechci, aby to vyznělo jako kázání či kárání. Jen jsem si sám sedl a řekl si, jaké informace a zprávy sleduji nejčastěji? Co nejvíc otevírám na internetu, co čtu? Převahu mají sportovní zprávy, občas něco z historie, články o přírodě, no a taky různé senzace včetně černé kroniky. Je to tak.

To negativní a senzační přitahuje pozornost. Ne náhodou jsou nejvíce sledována a čtena média, která na senzaci či bulváru mají postavené téměř celé zpravodajství. Jako by dobré zprávy nikoho nezajímaly. Je to skutečně tak?

Jednu fakt dobrou zprávu máme všichni k dispozici. Je to evangelium – radostná zpráva, dobré poselství. Začala se šířit v tehdejším Judsku, které bylo pod správou velké Římské říše. Poměrně nenápadně přerostlo v největší náboženství co do počtu členů v dějinách. Proč se tehdy šíření evangelia dařilo a dnes, zdá se, ta dobrá zpráva pozbývá na účinnosti?

Stačí si přečíst Skutky apoštolů nebo listy sv. Pavla. Evangelium bylo tehdy pro spoustu lidí předmětem naděje. Něco, co jim dávalo smysl v jejich nelehkém životě, co je vedlo dál za tento svět. Ta dobrá zvěst nebyla jen pro někoho, byla pro všechny. Ta univerzalita se jevila až jako šokující. Bůh je tady pro každého, kdo věří, kdo si zvolí Ježíše Krista za svého Pána!

Pro naději máme mnoho různých symbolů, přičemž nejobvyklejší je kotva. Něco, co mě drží, abych v těžkých časech neztratil ze zřetele pravdu evangelia o Ježíši Kristu. Na kněžských rekolekcích měl při duchovním slovu otec Marcel Javora, farář z Komína, jiné přirovnání. Naděje není jen něco statického, je větrem do plachet. Vítr Ducha Svatého, který nás pohání či posouvá dál, abychom nezůstali na místě. Sv. Pavel píše: „To, že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu, to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal.“

Není to i naší povinností, pokud jsme pravdám radostné zvěsti uvěřili a nazýváme se křesťany? Senzace a skandály svět možná zajímají i přitahují, ale nezachrání jej. Svět může zachránit jen „pošetilá“ zvěst o Ježíši Kristu. A my jsme tady, abychom ji šířili mezi ostatní. Co jiného je proměna farnosti, než touha dostat Ježíše i k těm, kteří jinak radši sledují zprávy na Nově?

Nikdy to nebyla jednoduchá cesta, křesťanství ani jednoduché cesty nemá. Ale je to cesta plná naděje. Radostná zvěst, kterou tolik lidí potřebuje a čeká na ni. Každý z nás se na tom můžeme svým způsobem podílet. Těším se na to dobrodružství. Senzace časem vyvanou, ale evangelium tu bude až do skonání světa. Spojme se a pomozme je šířit.

Požehnané podzimní dny plné naděje a radostných chvil s hlásáním evangelia přeje a k tomu žehná

o. Michal +

Život ve farnosti

	<i>Liturgická oslava</i>	<i>Akce</i>	
1.10.	památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše	7:45	Adorace za kněze
2.10.	památka svatých andělů strážných	17:00	Adorace s možností svátosti smíření
3.10.		13:30	Pouť farnosti na Vranov
4.10.	27. neděle v mezidobí	18:15	Večer chval
7.10.	památka Panny Marie Růžencové		
8.10.		7:45	Snídaně na faře
11.10.	28. neděle v mezidobí		Posvícení Řečkovice
14.10.	výroční den posvěcení kostela 1900	19:00	Proměna farnosti setkání s farníky
15.10.	památka sv. Terezie od Ježíše	7:45	Společenství seniorů
16.10.		19:00	Chvály ForHim
17.10.	památka sv. Ignáce Antiochijského		
18.10.	29. neděle v mezidobí		Misijní neděle - 100. výročí
23.10.		19:00	Začátek adorace 24 Adorace se zpěvy z Taizé
24.10.		9:00 19:00	Děti víry Zakončení adorace 24
25.10.	30. neděle v mezidobí		Změna času ve 3:00 o hodinu zpět na 2:00
28.10.	svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů		
29.10.	památka bl. Marie Restituty Kafkové		
30.10.		15:30	Modlitba růžence
1.11.	slavnost Všech svatých	15:00 18:15	Pobožnost za zemřelé Řečkovice Večer chval
2.11.	vzpomínka na všechny věrné zemřelé		
3.11.	adorační den farnosti	8:00	Adorace do 17:30
4.11.	památka sv. Karla Boromejského		
5.11.		7:45	Adorace za kněze
6.11.		17:00	Padorace s možností svátosti smíření
8.11.	32. neděle v mezidobí	15:00	Pobožnost za zemřelé Jehnice
9.11.	svátek Posvěcení lateránské baziliky		
10.11.	památka sv. Lva Velikého		
11.11.	památka sv. Martina		
12.11.	památka sv. Josafata	7:45	Snídaně na faře
13.11.	památka sv. Anežky České		
15.11.	33. neděle v mezidobí		
17.11.	památka sv. Alžběty Uherské		
19.11.		7:45	Společenství seniorů
20.11.		19:00	Chvály ForHim
21.11.	památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě		
22.11.	slavnost Ježíše Krista Krále		
24.11.	památka sv. Ondřeje Dung Laca a druhů		
27.11.		19:00	Začátek adorace 24 Mariiny dcery
28.11.		9:00 19:00	Děti víry Zakončení adorace 24
29.11.	1. neděle adventní		
30.11.	Svátek sv. Ondřeje	7:15	Snídaně na faře pro všechny

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- každou neděli (kromě 1. neděle a 18.10.) od 18:15 v kostele

Adorace se sestrami SdS

- pondělí 18:00

Praxe křesťanské meditace

- každé liché úterý od 18:45

Modlitba růžence za proměnu farnosti

- v neděli před mší sv. v 7:15
- v úterý, ve čtvrtek a v sobotu před mší sv.

Modlitba růžence za mír ve světě

- 13.10. a 13. 11. v 17:30

Modlitba růžence za národ

- v neděli v 9:30

Modlitba růžence u kaple na Ořešíně

- každý čtvrtek v 18 hodin

Páteční adorace

- půl hodiny před mší svatou, na 1. pátek od 17:00

Modlitba korunky k Božímu milosrdenství

- v pátek v 17:45

Novéna k P. Marii Ustavičné pomoci

- v sobotu po mši svaté

Příprava na biřmování

- od 24. 9. každý čtvrtek od 19:00 na faře

Farní klub

- každý čtvrtek na faře (kromě 1.10. a 29.10.)

Společenství maminek

- 16.10., 20.11. v 9:00 na faře

Růžencová pouť okolo Ořešína

- každé 1. pondělí v měsíci ve 20:00 od konečné autobusu č. 70, návrat v 21:00 zpět ke konečné

Obnova podle Sierverse

- úvod pondělí 28. 9., setkání neděle od 17:00 v kostele

Pěší pouť na Vranov

- se koná 3. 10., odchod od kostela ve 13:30, připojit se můžete v 15:00 na Ořešíně nebo v 16:00 v Útěchově. V 18:00 společná mše sv. na Vranově.

Ministrantské schůzky

- 17.10., 7.11. ministrantská olympiáda

Přespání na faře

- 23.10. pro děti z náboženství

Pastorační veletrh

- na téma „Založit a žít malé společenství ve farnosti“ se bude konat v Brně 24. 10., podrobnosti budou v ohláškách

Svatomartinský průvod

- 9. 11. v 17:00 od kostela

Oblastní setkání mládeže v Blansku

- 21. 11. pro děkanáty Blansko, Boskovice, Brno, Rosice, Tišnov „Buďte dobré myslí! Já jsem přemohl svět!“ Bližší informace na plakátech a na webu mladez.biskupstvi.cz/dcm/osm

Farní setkání

- 23. 11. od 19:00 setkání hudebníků

Něco málo k Proměně farnosti

Proměna farnosti – spojení dvou slov, které jsem v poslední době slyšel velmi často. Dokonce tak často, že už mi v určité fázi celkem lezlo na nervy. Nebylo před ním v mé sociální bublině úniku. Takže když se mě Michal zeptal, jestli se u nás na Proměně farnosti nechci podílet, měl jsem radost? Vlastně ani ne. A když chtěl vědět, jestli nám hoří srdce pro misie, mohl jsem si odpovědět kladně? Ne, nemohl. Tak proč jsem se do toho u všech všudy uvrtnal?

Církev ve Francii zažívá nárůst lidí, kteří přicházejí žádat o křest. Ten nárůst je tak dramatický, že je francouzská církev zmatená a překvapená natolik, že si musí uspořádat koncil, aby si ujasnila, co se to vlastně děje a co s takovým množstvím nově pokřtěných bude dělat. Duch prostě vane, kam chce, a tady způsobil pořádný průvan. Stal se zázrak, za který se možná všichni modlili, ale ve finále už málokdo věřil tomu, že by mohl přijít. Docela by se mi líbilo zažít podobný zázrak i u nás. Jestli se tak stane, ví Bůh. Ale myslím, že by nebylo moudré si sednout a čekat na něj s rukama složenýma v klíně.

Na konferenci o hřivnách a odpovědnosti Dobrý správce mluvil jeden z řečníků o známém Ježíšově podobenství o svěřených hřivnách. Jeden služebník dostal pět hřiven, druhý dvě, třetí jednu. První dva je podnikavě využili a získali další, třetí ji zakopal. První dva dostali od svého pána pochvalu, třetí za uši. A ten řečník pokračoval, že mu tam chybí ještě jeden příklad ze života: služebník, který se pokusí hřivny rozmnožit, ale vinou nějakého špatného rozhodnutí o ně

přijde. A že je přesvědčený o tom, že v okamžiku, kdy tento služebník předstoupí před svého pána s prázdnýma rukama, dostane pochvalu stejně jako ti první dva úspěšní investoři. Ne za výsledek, ale za snahu.

Tyhle dvě věci – kromě primárního důvodu, a to odlehčit Michalovi od řešení záležitostí, kterými by se coby kněz a farář vůbec zabývat nemusel – jsem měl na mysli, když jsem dospěl k rozhodnutí se do Proměny farnosti zapojit. I když si stále nejsem jistý, že je to správná cesta. I když stále úplně nerozumím tomu, jak konkrétně to bude probíhat. I když stále nemám jasnou představu o tom, jak to celé uchopit, aby to farnost někam posunulo. Věřím tomu, že totální propadák to být nemůže. A pokud bude, tak si stejně jako Randle McMurphy v mém oblíbeném Přeletu nad kukaččím hnízdem budu moct říct „Aspoň jsem to zkusil.“

A o to samé bych chtěl požádat i vás: aspoň to zkuste. Dejte tomu šanci, až přijde čas. Nebojte se toho. Slovo „proměna“ evokuje představu, že půjde o nějaký razantní obrat nebo zásadní změnu. Asi jako když princ políbí ošklivou žábu a z ní se stane krásná princezna. Ale myslím, že to nebude ani tak revoluce, jako spíš evoluce. Nezačínáme od nuly. Nejsme ošklivá žába, ale máme docela solidně „našlápnuto“ k té princezně.

Před několika lety jsem v jednom článku v Rožni zmínil fiktivní příběh, jehož součástí byl rozhovor mezi Leonardem da Vinci a jeho přítelem, který vedl nad nedokončeným obrazem Mony Lisy. Na otázku, jak s obrazem od jejich minulého setkání pokročil, Leonardo odpověděl: „Zjemnil jsem linii nosu, zvýraznil rty

a upravil koutky očí.“ „Ale to jsou přece maličkosti!“, zvolal přítel. „Jistě. Ale dokonalost se skládá z maličkostí...“, uzavřel rozhovor Leonardo.

Jasně, možná se u nás začnou dít velké věci. Ale možná to bude jen o těch maličkostech. Malých, ale nesmírně důležitých věcech. Mít maličko víc otevřené oči a srdce, být maličko vnímavější a otevřenější, maličko víc myslet na lidi kolem sebe. Každý z nás určitě přijde na něco, jak tu naši farnost maličko přiblížit k dokonalosti. Věřím, že Bůh si tyhle maličkosti použije. A jestli bude chtít, aby se naše farnost proměnila, tak se taky promění.

Pavel Rejman

Farní tábor

Letošní tábor byl pro nás ve znamení jedné velké změny – změny hlavních vedoucích. Z vlastní zkušenosti několikaletého družinkového vedoucího vím, že to nebyla změna úplně jednoduchá. Přesto jsme se do této nové role s Prokopem pustili.

Ve finále si troufám říct, že se náš „první pokus“ vydařil. Tábor proběhl bez závažnějších problémů, děti byly úžasné a počasí nám přálo možná až příliš. O to větší obdiv si zaslouží všichni, kteří celý týden skvěle fungovali i v opravdu vysokých teplotách, které nás po dobu tábora provázely.

Velké poděkování patří především vedoucím družinek, kteří s námi měli během našeho prvního roku v roli hlavních vedoucích trpělivost. Děkujeme také naší skvělé kuchyni a o. Michalovi, že s námi opět vyrazili.

Obrovské díky patří hlavně Janě a Pavlovi, kteří nám byli po celý rok přípravou velkou oporou. Byli nám po boku, pomáhali nám a zároveň hlídali, abychom nezapomněli zajistit i všechny ty věci, o kterých jsme jako družinkový vedoucí možná ani netušili, že je potřeba řešit.

Poděkování patří také vám všem, kteří jste tábor podpořili jakoukoli formou – ať už finančně, materiálně, nebo třeba tím, že jste se za nás a celý táborový týden modlili.

Eliška Kolářová

Tisková zpráva o výpravě na Ararat

(aneb letošní Tábor rodin)

Líbilo se mi: Spaní pod širákem, stezka odvahy a scénky v týpku (i účastnit se v pořádání programu) a také vázání uzlů a deníky, čtení knížek, batikování triček, cesta na Ararat, slaňování Araratu, dosahování výškových táborů, psaní cestovatelského deníku, stezka odvahy, mše v lesní kapli, papoušci, hamaky, že jsme tu byli celá rodina, stavění bunkru v lese, zpívání v tee-pee, tvoření z korálků, foťák - fotky hned, pomáhání v kuchyni. Langoše MŇAM.

Líbilo se mi, že nám hodná paní dopustila pítí .

LÍBYL JSE MY OHEŇ.

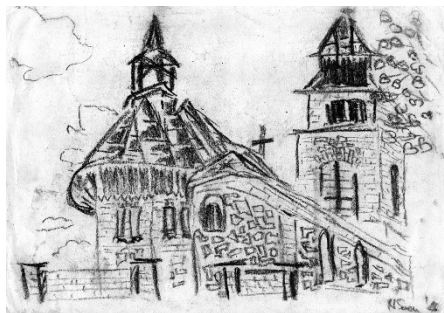
Co příště nesmí chybět?

Potok, který teče, motýlci, květiny, všechny rodiny jako letos, víc programu, víc scének, víc jídla, andělská pošta - dopisy v rámci tábora, neprotékavý podsadák, koníček, povinná rozcvička pro všechny, kromě těch, kdo pracují

v kuchyni, jen bílé jogurty, víc dřevěných vařeček, víc korálků.

kolectiv autorů

Duchovní obnova pro rodiny v Orlických horách

Kateřina Chmelařová: Šedivinský kostelík

V polovině července se 12 rodin z naší farnosti na čtyři dny vypravilo na duchovní obnovu do Orlických hor. Sestava byla pestrá, sešly se rodiny různého věku a zkušeností, od mladých rodin až po rodinu s vnoučaty. Bydleli jsme na chatě Radost poblíž Deštného. Prosté ubytování bohatě doplňovala nádherná příroda, jakož i mnohé zvířectvo chované majiteli chaty. Navzdory předpovědím počasí nám byly dopřány teplé, slunné dny, které vybízely k procházkám a výletům do blízkého i vzdálenějšího okolí.

Duchovní program a doprovázení nám poskytoval náš otec Michal. Připravil si pro nás důkladný rozbor podobenství o marnotratném synu a na něj naroubované zamyšlení nad manželským slibem. Po ranních chválách a snídani se manželské páry sešly k Michalově promluvě. Na zbytek dopoledne nám pak Michal nabídnul

otázky k osobní a manželské reflexi. Díky zkušeným hlídačům, taktéž z naší farnosti, kteří od rodičů převzali starost o děti, tak měli manželé vzácný čas a prostor pro sebe navzájem. Možnost promluvit si o tématech, která jinak v běhu všedních dní a starostí zůstávají nedotčena. Za sebe musím přiznat, že to nebyly vždy právě příjemné chvilky. Nicméně v půl dvanácté jsme se všichni shromáždili v nedalekých Šedivínách v kostelíku sv. Josefa ke mši svaté. Věřím, že to byl přítomný živý Kristus, který přinášel vzájemné smíření, odpuštění, naději a radost. No a taky pak byl oběd, káva, dobré pití a mlsooty z restauračního baru a odpoledne výlety, koupání v bazénku u chaty, sbírání borůvek a vůbec léčivé volné plynutí času.

Po večeři zase převzali děti hlídači a manželé mohli ve skupinách sdílet dopolední podněty. Jaká to úleva zjistit, že nikde to nejde pořád hladce, splavně, bez problémů. Taky vzájemná inspirace, okénko do budoucnosti pro mladší, jiskřivá vzpomínka na radost a sílu mládí pro starší. Zkrátka sdílená starost poloviční starost, sdílená radost dvojnásobná radost. Navíc byl otec Michal k dispozici ke svátosti smíření a duchovnímu doprovázení. Muži pak využili stmelující sílu sledování přenosu semifinále mistrovství světa ve fotbale. Ženy se stmelovaly povídáním průběžně. Děti se taktéž během programu s hlídači spřátelily.

Duchovní obnovu jsme zakončili poutí do nedaleké Rokole. Při mši svaté jsme tam obnovili manželské sliby. Velmi silná duchovní zkušenost. V Rokoli jsme mohli též projít cestu manželů a napít se ze zdejšího uzdravujícího pramene,

načerpat povzbuzení a útěchu u Panny Marie.

Společně strávený čas byl pro nás všechny odpočinkem, obohacením, vzpruhou. Kéž je Kristus stále uprostřed nás a započatá přátelství zakoření.

Klára Dlabáčková

Dětské mše

Milí farní přátelé, už mnoho let u nás máme tu výsadu, že nám ve vedení našich dětí pomáhá také možnost přijít ve středu na mši, která je speciálně na děti zaměřená.

Spolu s dalšími rodiči se pokoušíme trochu víc rozvinout potenciál těchto setkání a nabídnout dětem širší možnosti, jak se do průběhu mše zapojit. Hlavním smyslem těchto změn je, aby se děti hned od příchodu do kostela mohly cítit, že je to tam "jejich" - že tam taky něco "můžou".

Jenže jak to udělat?

Myslím, že odpověď je po kousíčkách ukrytá u jednotlivých dětí a rodičů naší farnosti. Takže máme před sebou veliký a krásný úkol ty kousíčky od vás postupně nějak vyzvědět a poskládat dohromady - na což bychom moc potřebovaly vaši spolupráci :-). Když vám náš společný Pán pošle nějaký nápad, co by se na dětských mších hodilo udělat nebo vás to potáhne k některé z již probíhajících služeb, ozvěte se na anita.g@volny.cz a nebo ještě lépe osobně po dětské mši.

A co se zatím chystá nového?

- Když děti přijdou do kostela, můžou si z košíku vzít plyšové **srdíčko**. To se pro tu chvíli stane symbolem jejich srdce

a v obětním průvodu se s ním připojí k přinášení darů, kde srdíčko odevzdají Ježíši.

- Také pro ně budou nově připravené **citáty svatých** s obrázky, tedy dětská alternativa ruliček s Božím slovem.

- U oltáře Svaté Rodiny čeká ohrádka s **figurkami oveček** a model ostrova (řada dětí jej dobře zná z farního tábora). Každý si může jednu ovečku z ohrádky umístit kamkoli na ostrov, podle své aktuální nálady.

- Kromě toho se děti po domluvě můžou zapojit do služby **čtení** a také do **hraní scének**. Letos se budeme držet tématu svatých a střídát se budou dvě herecké skupinky.

Zveme všechny nové herce každou středu od 17 hod na faru do hudební zkušebny!

- Zůstává také pozvání přijít si nacvičit ukazovací písničku čtvrt hodiny před začátkem mše.

- A v neposlední řadě i možnost jít půl hodiny před mší ke svátosti smíření - o. Michal vám věnuje svůj čas a čeká ve zpovědnici.

Anita Vansová

POZVÁNKA

SFP - sdílení, film, Prosecco

Srdečně zveme všechny ženy a přítelkyně na další setkání SFP.

Sejdeme se 9. 10. po večerní mši svaté ve farní herně. Scházíme se pravidelně 4x ročně. Není nás mnoho a rády uvítáme v našem kruhu další návštěvnice a přítelkyně. Na každém setkání máme možnost nejen zhlédnout film a občerstvit se, ale i zamyslet se nad

věcmi a tématy hlubšími. Advent, proč právě já?, postní doba, kniha Rút, biblické starozákonné ženy. Film vybíráme vždy takový, aby odrážel probírané téma, nebo aby nás svým obsahem obohatil. Víme, že možností, jak strávit páteční večer, máte mnoho. Toto je nabídka jedné z nich.

Jana Rejmanová a Ivana Vítová

OHLÉDNUTÍ ZA FULL OF LIFE

Aby měli život a měli ho v plnosti

Od prvního festivalu FULL OF LIFE uplynulo už deset let. Když se dnes ohlížíme zpět, není za námi deset ročníků, ale sedm.

Několiakletá přestávka během covidové pandemie nám zároveň připomněla něco velmi důležitého: že společenství, setkání a vzájemná blízkost nejsou samozřejmostí, ale darem.

Když tento farní festival vznikal, naším cílem nebylo uspořádat další křesťanský „festák“. Od začátku jsme si přáli toto: přiblížit křesťanství lidem kolem nás, nabídnout veřejnosti možnost poznat naši farnost a současně povzbudit ve víře ty, kteří už Krista znají. Festival měl být otevřenými dveřmi – pro ty, kdo do kostela chodí, pro ty, kdo v něm dlouho nebyli, i pro ty, kteří možná nikdy neměli odvahu do něj vstoupit.

Proto se program během jednotlivých ročníků nikdy neskládal pouze z koncertů. Hudbu různých žánrů doplňovala divadelní představení, program pro děti a mládež, rozhovory, přednášky, osobní svědectví, modlitba, zpověď, duchovní rozhovory a k tomu také občerstvení a výborná káva.

Smyslem bylo připravit místo, kde se mohou potkat věřící i hledající, rodiny s dětmi, mladí i senioři.

Také témata jednotlivých ročníků nebyla zvolena náhodně. V roce 2023 jsme zvali návštěvníky slovy „Nech se obdarovat“. O rok později na ně navázalo motto „Pošli to dál“ - to, co jsme sami přijali – čas, povzbuzení, pomoc, radost, své schopnosti a obdarování – si nemáme nechávat pouze pro sebe.

Následující ročník položil osobnější otázku „Jaké ovoce neseš?“ a zaměřil se především na radost jako na dar, který přijímáme od Boha a zároveň jej máme svým životem nést druhým. Letošní ročník na toto téma navázal mottem „Pokoř“. Tato témata vlastně vytvářejí jednu společnou cestu: přijmout, nechat se proměnit a potom přijaté dobro předávat dál.

S názvem festivalu je spojena ještě jedna věc, která je i po 10 letech diskutovaná. Víme, že některým lidem anglický název FULL OF LIFE není blízký. Chápeme to a respektujeme. Vždy jsme se snažili za všechna rozhodnutí modlit, aby nás v tomto Duch svatý vedl. Zvažovali jsme více možností, a nakonec jsme vybrali tento název, inspirovaný Ježíšovými slovy z Janova evangelia: „Já jsem přišel, aby měli život a měli ho v plnosti.“ Právě plnost života s Kristem, naděje pramenící z vědomí, že jsme Bohem milováni, a zkušenost, že ani v těžkostech nejsme sami, tvoří skutečný obsah názvu festivalu. Kdo anglické pojmenování nepřijal za své, může si jej přeložit do slov, která jsou mu bližší. Třeba jen jednoduše festival plný života nebo život v plnosti či farní festival :-)

Při zpětném pohledu si také uvědomujeme, že jsme reakce návštěvníků a dobrovolníků z předchozích ročníků nechávali víceméně „pod pokličkou“. Nebyl to úmysl ani neochota toto sdílet. Získat konkrétní zpětnou vazbu není jednoduché. Občas k nám proto doputoval jen drobný střípek, jindy krásná svědectví o tom, co lidé na festivalu mohli prožít. Tyto střípky a svědectví pro nás byly vždy velkým povzbuzením a motivací v tomto díle pokračovat. O to větší radost máme z letošního roku, kdy se zpětných reakcí sešlo více a o nich si můžete přečíst v dalším článku. Jsme také rádi za to, že se daří sehnat i finance na tuto akci, ať už formou sponzorských darů, z příspěvků drobných dárců, dotací či projektů, a tak za poslední tři ročníky nemusela naše farnost přispívat téměř nic.

Máme velkou radost, že mnoha lidem jeho podoba smysl dává, že se na něj těší a že v něm nacházejí povzbuzení, společenství i prostor pro setkání s Bohem. A to je možné jen díky lidem, kteří jsou ochotni darovat svůj čas, síly, nápady a schopnosti pro organizování celé akce. Všem dobrovolníkům, podporovatelům, dárcům, účinkujícím, návštěvníkům a především těm, kteří festival po celá léta provázejí modlitbou, patří naše upřímné poděkování. Bez vás by nebylo možné festival uspořádat.

Po deseti letech a sedmi ročnících nehledíme jen zpět. Díváme se také dopředu s vděčností a zároveň s pokorou. Nevíme, kolika lidí se festival skutečně dotkl a jaké ovoce přinese za několik měsíců či let.

Ne všechno je možné změřit počtem návštěvníků, vyplněnými dotazníky nebo viditelným úspěchem. Naším úkolem je otevřít dveře, připravit prostor, pozvat, naslouchat, zasévat a modlit se. Věříme, že Bůh může použít i zdánlivě malé okamžik – píseň, větu, úsměv, modlitbu nebo lidské setkání, aby člověku připomněl, že je milovaný a že jeho život má smysl.

Dá-li Bůh, tak **další ročník je naplánován na 22. 5. 2027**, tak pokud chcete, můžete si jej zapsat do svých kalendářů :-)

Přejeme si, aby tento náš farní festival i v dalších letech zůstával místem skutečně plným života, místem otevřenosti, přijetí, radosti a naděje. Místem, kde se dveře farnosti otevírají dokořán a kde může každý alespoň na chvíli zakusit něco z plnosti života, kterou nabízí Kristus.

Za organizační tým *Petr Handlar*

Jaké ovoce přinesl festival letos?

Je to poprvé, co jsme od hostů festivalu, které jsme tak trochu pozvali do naší domácnosti, dostali opravdu obsáhlou zpětnou vazbu na to, jak se jim u nás ve farnosti líbilo. Pokud bych použil paralelu s ubytováním a hodnocením na Bookingu, dostali jsme průměrné hodnocení 9,4 neboli v jeho terminologii "Fantastické". Pokud bychom se podívali na jednotlivé kategorie, tak nadšení vzbudil

a) **Personál:** Nadšení všech přítomných, účinkujících, pořadatelů. Z účastníků i organizátorů bylo patrné, že jdou tak nějak stejným směrem a jsou všichni v pohodě. Velké porozumění a oslovující

sounáležitost s některými lidmi. Usměvaví účastníci a milí účinkující.

b) **Zařízení:** Dobře vyřešený prostor.

c) **Čistota:** Závěrečná adorace, když kněz chodil s Nejsvětější svátostí, byl velmi silný zážitek.

d) **Pohodlí:** Stan setkávání - skvělý prostor na ztišení.

e) **Lokalita:** Možnost ztišení v kostele.

f) **Wifi zdarma:** Ta energie a atmosféra a viditelná Boží přítomnost. Být tam a povídat si, sdílet se o Bohu.

g) **Snídaně:** A nemůžu zapomenout na úžasnou kavárnu. Každý si vybere.

h) **Při pobytu oceníte:** Celková atmosféra, každý si mohl vybrat program, který ho zaujal. Chvály, dobrá atmoška. Silný duchovní i hudební zážitek.

i) **Vhodné pro rodiny s dětmi:** Dětský program. Celý program pro mladé nad kostelem.

Ani manželce většinou útržky nestačí a chce si přečíst celé recenze, tak jich několik uvádíme, ať si uděláte vlastní názor:

"Poslední dny o Full of Life povídám všude, protože jsem si to opravdu moc užila a bylo to pro mě fakt nakopnutí, protože jsem teďka neměla nejlepší období ve vztahu s Bohem, ale po sobotě se toho hodně změnilo. Chci moc poděkovat všem dobrovolníkům a lidem, co za tímto vším stáli. Jste skvělí a určitě v tom pokračujte!"

"Bolo to skvelé, zo srdca vám ďakujem. Večerné chvály boli veľmi silné. Určite prídem znovu."

"Zase mě to posunulo blíž a blíž k Bohu. Všem moc díky za tuto akci."

"Spoustu krásných chvil s kamarády, krásný den! Líbila se mi celá úžasná atmosféra festivalu!"

"Pocit klidu u adorace a nádherná atmosféra."

"Naplnění nejen duchovní, ale i setkání s lidmi, které dlouho člověk neviděl. Vidět, že v tom nejsme sami. Zastavit se uprostřed každodenní práce a čerpat přítomnost Boží."

"Na chvíli jsem zapomněla na starosti a užila si chvíle v přítomnosti Pána a dobrých lidí."

"Radost :-)) z přijetí a možnosti setkání s Bohem v tolika různých podobách."

"Úžasný čas plný Boha, lásky a Boží přítomnosti."

"Lidé, na stejné vlně" ve farnosti i "odvedle", cítila jsem se v jejich společnosti jako v rodině, „srdcový“ prožitek."

"Lidé "na stejné vlně" ve farnosti i "odvedle", cítila jsem se v jejich společnosti jako v rodině, "srdcový" prožitek".

Chtěli jsme s vámi sdílet radost, že naše společné dílo není plané a přináší ovoce a děkujeme každému, kdo se na jeho pěstování podílí."

S úctou a vděčností za každého z vás i za možnost pracovat na Pánově inici

David Kasan, člen organizačního týmu

Farní klub

Koncem minulého školního roku jsme si to vyzkoušeli a teď můžeme s trochu větší jistotou nabídnout **pravidelná čtvrtěční setkávání ve farní herně v čase 16:00 - 18:00** (někdy i déle).

Začínáme vždy společnou modlitbou, většinou nechybí ani čaj a drobné občerstvení. Z aktivit máme stabilně v nabídce řezbářství - zatím trénujeme na drobnějších kouscích dřeva, ale do budoucna se třeba povede nějaký větší společný projekt (něco jako bylo vyřezávání betléma - už před víc než 10 léty...) Na prvním zářijovém setkání jsme šili srdíčka na dětské mše a pomáhali s úklidem po rekonstrukci. Nejspíš se budeme věnovat také výrobě kostýmů a kulis na středoevropské divadelní scénky.

V nabídce máme též čtecí koutek, hry pro děti, vždy je tu bezpečné místo pro lenošení, vydechnutí i různé aktivity. V plánu je například tvoření malého látkového oltáře do kapsy. U rozžaté svíčky můžete v klidu spočinout a nechat chvíli Pána, aby těšil, hojil, posiloval a působil.

Přijďte se zapojit i vy, dospělí, třeba jednou za čas, nabídněte své dary a talenty ostatním. Pro domluvu můžete zavolat Renči Blažkové tel. 603 266 433.

Anita a Renča

Děti víry rostou

V naší farnosti se již téměř tři roky schází modlitební skupinka Děti víry (Děti víry patří do komunity Solace = Útěcha, společně s Modlitbami matek a Modlitbami otců). Děti tvoří krásné společenství naplněné důvěrou, poznávají sílu společné a vzájemné modlitby a rostou ve víře.

Ve skupince je 10 dětí, už je nás tedy hodně. A protože jsou ve farnosti další děti, které by se rády staly Děťmi víry,

nastal čas založit druhou skupinku mladších dětí. Stávající skupinka se schází v kostele během 24hodinové adorace většinou čtvrtou sobotu v měsíci od 9 do 10 hodin. Nová skupinka bude pokračovat stejný den v čase od 10 do 11 hodin.

Příští setkání Děti víry je v sobotu 26. 9. 2026 a tento den se sejde poprvé i nová skupinka od 10 hodin. Pokud máte o Děti víry zájem nebo se chcete na cokoli zeptat, prosím, zavolejte na tel. 603 266 433 nebo napište na deti.reckovice@katolik.cz.

S radostí a vděčností děkuji našemu Pánu, jak si děti vede. Děkuji také Jance B., že se k nám přidala a doprovázíme dvě. A děkuji vám všem, kteří se za děti v naší farnosti modlíte.

S láskou Renata Blažková

Z farní knihovny

Poutníka čeká dobrodružství

Kniha *Upřímné vyprávění poutníka svému duchovnímu otci* je anonymní duchovní dílo, které vzniklo v Rusku v 19. století. Na počátku knihy je touha naplnit biblickou výzvu: „Neustále se modlete!“ Proto hlavní hrdina, chromý poutník, vyráží na cesty, aby se toto naučil. Při setkání s duchovním otcem poznal Ježíšovu modlitbu a knihu *Filokalia*, v ruštině *Dobrotoljubie*. Takto vyzbrojen putuje Ruskem a prožívá různá setkání a dobrodružství. Tak třeba polesnému, který žije asketickým životem ve strachu před trestem za své hříchy, přečte 109. kapitulu ctihodného Hesychia: „*Svatí Otcové říkají, že bázeň před trestem je cesta otrocká a touha po*

královské odměně v nebi je cesta nájemníka. Ale Bůh chce, abychom k němu šli cestou synovskou, to jest, abychom z horlivosti a z lásky k Němu žili poctivě a těšili se ze spasitelného sjednocení s Ním v duši a srdci.“ O dvě stě stránek a čtyři sta verst dál jsem našel radu mnicha, jak vystříženou z knihy Richarda Rohra Pád vzhůru: „Naše provinění nás nejen nemají odvracet od přebývání v Boží přítomnosti a od vnitřní modlitby, probouzet nepokoj, malomyslnost a zármutek, ale mají nám dát schopnost k rychlejšímu obrácení k Bohu.“

Zkrátka kniha je o poutnictví a jí vyzbrojen jsem se vydal na cestu.

Zázrak v Neratově

Knižní rozhovor s Josefem Suchárem *Zázrak v Neratově* jsem si přečetl, abych se dozvěděl, v jakém to prostředí se vaří pivo, které s takovou chutí piji.

K samotnému příběhu Neratova snad jen tolik, že je příběhem silným až sjednocujícím, což mohu potvrdit zkušeností rozhovoru s jedním antivaxerem. Nevěda, kam obrátit rozhovor, aby nás nerozděloval, jsem zmínil, že čtu knihu *Zázrak v Neratově*. Obrat byl okamžitý. Muž Neratov znal a obdivoval, rázem jsme byli na stejné vlně.

V knize mě kromě aktivit Josefa Suchára zaujala jeho slova o mezináboženském dialogu, který zažil díky svým cestám do Indie. Říká, že v první řadě je třeba vědět kým jsem já a co z toho to pro mne vyplývá. Pak mohu mít úctu k jiným tradicím a setkání s nimi je pro mne obohacením, inspirací. Z toho zas vyplývá velký důraz na vzdělání. Pokud

druhého neznám, nic o něm nevím, může do vztahu vstupovat strach a agrese.

Papež František o tom píše v encyklice *Fratelli tutti*, že se objevuje pokušení budovat kulturu hradeb, vztyčovat hradby, hradby v srdci, hradby na pevnině, abychom zabránili setkání s jinými kulturami, s jinými lidmi. A ti, kdo vztyčují hradby, kdo stavějí hradby, skončí jako otroci právě uprostřed těch hradeb, které postavili. Zůstávají bez obzorů, protože postrádají jinakost druhých, protože... Čím více se mysl a srdce člověka zužuje, tím se stává méně schopným chápat skutečnost, ve které žije. Bez setkávání se s rozdílnými lidmi a bez vztahu k nim je nesnadné dosáhnout jasného a úplného pochopení i sebe sama a své rodné země.

Pro vzdělávání v oblasti cizích kultur máme v knihovně oddíl Jiná náboženství či v beletrii například román Petry Procházkové *Fříšta*.

Po přečtení knihy Františka Lízny *Musím jít dál* jsem si říkal, že v důchodu se vypravím do Compostely. To už nedám, tak aspoň ten Neratov. V červnu 2026 jsem došel do Neratova na nedělní mši svatou. Kostel plný radostných lidí, asi tak jako ve snu našeho pana faráře. Pokřtení, nepokřtení, věřící, nevěřící, místní, nemístní, turisté, čumilové, všichni kousek nad sebou a v tom spojení. Když jsem se se svými pocity svěřil kamarádce, kterou jsem tam potkal, řekla mi: „Jo, to je tady normální.“

Tak proč se nenechat inspirovat Neratovem? Jeho otevřeností.

Jan Votava

Sluší se vzpomenout

Neuvěřitelných padesát let uplyne 27. října od náhlé a předčasné smrti P. Křišťana Zdeňka Němečka.

Narodil se v roce 1928 v Lomnici nad Popelkou, ale od svých tří let žil s rodiči v Řečkovících, které považoval za svůj domov. Zde chodil do školy a pilně ministroval ve zdejším kostele. Od dětství miloval knihy a hodně četl.

Po maturitě na brněnském gymnáziu vstoupil do premonstrátského kláštera v Teplé u Mariánských Lázní. V roce 1952 byl v Praze biskupem dr. Kajetánem Matouškem tajně vysvěcen na kněze. Po násilném zrušení klášterů v padesátých letech uplynulého století se vrátil do Brna, kde vypomáhal jako kostelník v husovické farnosti. Roku 1957 byl spolu s dalšími šesti premonstráty zatčen a Krajským soudem v Brně odsouzen za údajné podvracení republiky na dva a čtvrt roku do vězení. Po návratu z vězení byl zaměstnaný jako kostelník v Řečkovících.

Zásluhou tehdejšího řečkovického faráře P. Jana Odehnala se mohl později vrátit do duchovní služby v řečkovické farnosti, kde vypomáhal až do smrti P. Odehnala

v roce 1969. Zasloužil se také o obnovení a činnost katolického skautu, jehož byl členem.

Měl krátká, ale velmi výstižná kázání. I přes svá zdravotní omezení, způsobená vrozenou srdeční vadou a silnou krátkozrakostí, ke kterým se po úrazu přidal i problém s chůzí, byl vždy optimisticky naladěný a nikdy si nestěžoval. S humorem sobě vlastním vzpomínal, jak jednou při cestě do kostela zaslechl jednoho z farníků, jak říká: „Dnes bude kázat ten pajdavej, tak to bude krátký“.

Na podzim roku 1969 byl P. Zdeněk Křišťan ustanoven jako administrátor do Dušejova u Jihlavy, kde 27. října 1976 náhle zemřel při výkonu kněžské služby, pohřbu farníka. Podle svého přání byl pohřbený do hrobu rodičů na řečkovickém hřbitově.

Na P. Zdeňka Křišťana vzpomeneme při mši sv. v sobotu 31. října v 7 hodin ráno.

30. října uplyne další výročí, třicet let od smrti P. Ivana Peši, jehož část života byla spjata s řečkovickou farností. Podrobněji jsem tohoto skromného a obětavého duchovního připomněla v Rožni č. 4/2021. Také na tohoto kněze rádi a s úctou vzpomínáme.

Ludmila Ulrichová

Muzikál v kostele 2026

Milí farníci,

dovolte nám krátce zhodnotit naši letošní 4. řadu koncertů projektu Muzikál v kostele. V květnu jsme absolvovali čtyři vystoupení na čtyřech rozdílných místech, na která jsme se vydali převážně na základě pozvání

místních pořadatelů. Letošní řada nás zavedla do Zlína, Brna-Husovic, Mikulova a nakonec do Ostravy.

První zastávkou byl Zlín, kde jsme vystoupili pod širým nebem před kostelem Panny Marie Pomocnice křesťanů u místních salesiánů. Koncert měl silný evangelizační charakter a setkal se s velkým zájmem veřejnosti.

Druhé vystoupení nás přivedlo zpět do Brna, kde jsme hráli před domácím publikem v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Husovicích. Koncert se uskutečnil ve spolupráci s místní komunitou bratří františkánů a oproti venkovnímu zlínskému vystoupení nabídl komornější prostředí kostela a bezprostřednější kontakt s publikem.

Třetí zastávkou byl Mikulov. Na přání místních farníků jsme tentokrát vystoupili v prostředí zámeckých zahrad mikulovského zámku. Koncert tak získal zcela výjimečnou atmosféru a současně měl benefiční rozměr – jeho výtěžek byl věnován na podporu Oblastní charity Břeclav.

Čtvrté a poslední vystoupení letošní řady se uskutečnilo v Ostravě, kde se Muzikál v kostele stal součástí programu festivalu Slezská lilie. Také zde jsme se tedy ocitli v odlišném prostředí, tentokrát v rámci většího festivalového programu.

Všechny koncerty byly svým způsobem mimořádné a těžko bychom mezi nimi vyzdvihovali jeden konkrétní. Budeme na ně dlouho s vděčností vzpomínat.

Po celkových patnácti odehraných koncertech jsme se zároveň letos rozhodli, že nastal čas dát projektu Muzikál v kostele na nějakou dobu pauzu. O to více bychom chtěli poděkovat všem, kteří se během jeho

dosavadního fungování stali jeho součástí a věnovali mu svůj volný čas, především členům naší řečkovické farnosti. Jmenovitě jsou to: Anežka Šmerdová, Kristýna Lédlová, Emma Kasanová, Anita Vansová, Marta Hadravová, Václav Hadrava, Markéta Peňášová, Petra Pivoňková, Eva Soudková, Petr Prokš, Jakub Peňás, Tomáš Mendl, Marek Levíček, Jan a Tomáš Večeřovi. Děkujeme!

Na závěr patří naše poděkování také našemu faráři otci Michalovi, který naše odhodlání od počátku podporoval a projektu požehnal.

Děkujeme všem, kteří se na této společné cestě podíleli – ať už na pódiu, v zákulisí, při organizaci nebo jako posluchači.

Antonín a Liduška Hadravovi

Gustovo okénko

Přišel Pán v tom velikém horku letošního léta na jedno z brněnských koupališť. Stál u bazénu a na jeho oblečení s údivem koukali tři asi nevěřící kluci. Běželi za plavčíkem a volali: „Kámo, tam je u vody chlápek, má divné vohoz a chystá se vlízt do vody.“ Plavčík se podíval k bazénu, a protože byl věřící, věděl, která bije: „Hoši, v pohodě, ten borec neplave, ale chodí po vodě.“

Napadla vás někdy otázka, jaké jídlo má asi současný papež Lev XIV. nejraději? Domnívám se, že by to mohlo být gazelí nebo antilopí maso. Ale možná se mýlím...

(ad)

Okénko pro děti ... bude?

Děkujeme Terce Suchnové (Fialové) za její dlouholetou práci pro náš farní časopis. Její články pro děti si s radostí přečetli nejen děti ale i dospělí. Terka se teď v září odstěhovala mimo Brno

a nadále se už dětskému okénku věnovat nebude. Hledáme za ni náhradu. Pokud jste někdo ochotný na její práci navázat, pište na rozen@farnostreckovice.cz.
Děkujeme.

Kateřina Svobodová

Pořad bohoslužeb do konce listopadu 2026

1. 10.	čt		07:00	za kněze a nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
2. 10.	pá		18:00	za nemocné
3. 10.	so		07:00	za zemřelé rodiče, sestru s manželem a duše v očistci
4. 10.	ne	27. neděle v mezidobí	07:15	za farní společenství
			08:30	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého
			10:00	za zemřelého manžela Jana Pavlu, syna P. Jana a rodiče
6. 10.	út		18:00	na poděkování
7. 10.	st		18:00	za nemocného dědečka
8. 10.	čt		07:00	za manžele, kteří nesou kříž bezdětnosti
9. 10.	pá		18:00	na smír za náboženský fanatismus a jeho oběti
11. 10.	ne	28. neděle v mezidobí Řeckovické posvícení	07:15	za zemřelého manžela a rodiče
			08:30	za všechny živé a zemřelé naší farnosti
			10:00	za uzdravení Romana
13. 10.	út		18:00	na úmysly dárců
14. 10.	st		18:00	na úmysl dárce
15. 10.	čt		07:00	za živou a zemřelou rodinu Bínovu, Ulmanovu, Libosvářských a Nečasovu
16. 10.	pá		18:00	za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
17. 10.	so		07:00	na úmysly dárce
18. 10.	ne	29. neděle v mezidobí Misijní neděle	07:15	za farní společenství
			08:30	za živou a zemřelou rodinu Černoškovu, Burdovu, Kroupovu a Vachovu
			10:00	za zemřelého manžela Vladislava Kolaříka, za živou a zemřelou rodinu a zemřelé rodiče Havlíkovy
20. 10.	út		18:00	za živou a zemřelou rodinu Sochovu a Šimíčkovu a duše v očistci
21. 10.	st		18:00	za dar zdraví a Boží požehnání pro rodinu
22. 10.	čt		07:00	na poděkování za 90 let života a za živou a zemřelou rodinu Dobešovu
23. 10.	pá		18:00	za zemřelého manžela Michala a duše v očistci
24. 10.	so		07:00	za zemřelé rodiny Švarcovu a Kučerovu a živou rodinu
25. 10.	ne	30. neděle v mezidobí	07:15	za farní společenství
			08:30	za zemřelého Jana Bartoňka a živou a zemřelou rodinu
			10:00	za zemřelou Marii Burgetovou a živou a zemřelou rodinu
27. 10.	út		18:00	za Boží požehnání pro živé a zemřelé dobrodince a jejich rodiny a za ty, kterým jsme dlužni
28. 10.	st		18:00	na poděkování a Boží požehnání pro celou rodinu
29. 10.	čt		07:00	za Boží milosrdenství pro ty, kdo zemřeli vlastní rukou
30. 10.	pá		18:00	za farní evangelizační buňky
31. 10.	so		07:00	za zemřelého P. Zdeňka Němečka u příležitosti 50. výročí úmrtí a všechny zemřelé
1. 11.	ne	Slavnost všech svatých	07:15	za farní společenství
			08:30	za zemřelé rodiče, živou a zemřelou rodinu a na poděkování s prosbou o další pomoc
			10:00	za živou a zemřelou rodinu Fialovu
2. 11.	po	Vzpomínka na všechny zemřelé	07:00	na úmysl papeže
			18:00	za všechny zemřelé

3. 11.	út	Adorační den farnosti	18:00	za zemřelého manžela Karla a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
4. 11.	st		18:00	za živou a zemřelou rodinu Plavcovu, Mikulovu a Podešvovu
5. 11.	čt		07:00	za kněze a nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
6. 11.	pá		18:00	za nemocné
7. 11.	so		07:00	na poděkování za dar života manžela
8. 11.	ne	32. neděle v mezidobí	07:15	za dar víry
			08:30	za zemřelého P. Ivana Pešu a vnuka Vojtěcha
			10:00	za farní společenství
9. 11.	po		18:00	za zemřelého tatínka Víta, strýce Radovana a tetu Milu
10. 11.	út		18:00	za zemřelé rodiče a rodinu Zdražilovu, Kalmanovu a Kratochvilovu
11. 11.	st		18:00	na poděkování za 55 let života
12. 11.	čt		07:00	za skutečnou svobodu a demokracii i v oblasti hájení života nenarozených dětí
13. 11.	pá	sv. Anežka Česká	18:00	na poděkování za dar života a za rodiče, prarodiče a kmotry
14. 11.	so		07:00	za zemřelého manžela a drahé příbuzné
15. 11.	ne	33. neděle v mezidobí	07:15	za farní společenství
			08:30	za živou a zemřelou rodinu Ondráčkovu a Konečnou
			10:00	za zemřelou rodinu a Boží požehnání pro živou rodinu
17. 11.	út		18:00	na úmysly dárců
18. 11.	st		18:00	za uzdravení syna Marka
19. 11.	čt		07:00	za zemřelého manžela, rodiče a prarodiče z obou stran
20. 11.	pá		18:00	na úmysl dárce
21. 11.	so		07:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého a za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
			07:15	za farní společenství
			08:30	za zemřelé rodiče Marii a Aloise a zemřelé členy rodin z obou stran
22. 11.	ne	Slavnost Ježíše Krista Krále		za zemřelého Jana Jeřábka a jeho rodiče z Nižkovic a Jarmilu a Františka Rybníčkovy a jejich rodiče z Jasenice
			10:00	
23. 11.	po		18:00	za zemřelé rodiče Květu a Jana Pyroltovy a celou živou rodinu
24. 11.	út		18:00	za posilu pro tíživou situaci v rodině
25. 11.	st		18:00	na poděkování za 45 let společného života
26. 11.	čt		07:00	za zemřelou Helenu Maláškovou
27. 11.	pá		18:00	za farní evangelizační buňky
28. 11.	so		07:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
29. 11.	ne	1. neděle adventní	07:15	za živou a zemřelou rodinu
			08:30	za živou a zemřelou rodinu Peňázovu, Polčákovu a Bauerovu a neteř Pavlinku
			10:00	za farní společenství
30. 11.	po		06:30	za Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro manžele Veroniku a Martina

Srdečně děkujeme za všechny příspěvky a přejeme vám požehnané podzimní dny!

Rožen – zpravodaj římskokatolické farnosti při kostele sv. Vavřince v Brně-Řečkovících, č. 2/2026, ročník XXIX.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné. Vyšlo v nákladu 400 výtisků 27. 9. 2026. Tisk: MJ Servis.

Kontakt pro příspěvky: rozen@farnostreckovice.cz | Farní web: <https://farnostreckovice.cz>

Uzávěrka příštího čísla je 13. 11. 2026.